

אבלות המדע, מנהלי הסיכוןים ומנהלי הבקרות". לסייעם, הוא צייט מספר קהלה פרק ט' פסוק 18: "טובה חכמה, מפלי קרב; וחוטא אָחֵד,
אָבֶד טובְּה קָרְבָּה".

"על המנכ"דים להיחדר להנחות שה-דו בלבית העסקים הארגוניות"

"ה-דו נ透ס בארגון כמרכז עלות - וזה לא ככה. תפקידנו, המנכ"דים, הוא להילחם בתפיסה זו ולהיחדר להנחות שה-דו נמצוא בלבית העסקים של הארגון", כך אמר **ヨシ שנק**, סמנכ"ל תיקשוב בחברת החשמל.

שנק דיבר בפאנל שנערך במסגרת כנס של ISACA ישראל, מנהה הפאנל היה ר'ח' **ירון פلد**, מנהל BDO זיו האפט

וחבר הנהלת ISACA ישראל. לדבריו שנק, "נדרש לנหา אל את המנכ"דים, זה מוסיף לתוקורה כוללת, זה מוסיף לתוקורתם מושך, תוך מימוש תפיסת ממשל זו. בראייה מושך, אם עושים ממשל זו נכון, ממקבים נכון גוף ה-דו בארגון ועובדים לפי מסגרת עובודה, למשל Cobit, מסיעים לעבודה ולתפעול התהליכים בצוות נכונה ויעילה, מאהר שהמסגרת מסייעת לעיצוב התהליכים".

הוא הגיד את חברות החשמל כחברת "מיד-טק" - לא לווא-טק ולא הי-טק. בארגונים כאלה ה-דו לא רק מסייע לביבה העסקית אלא הוא חלק ממנה. לכן, נדרש שה-דו של כל אחד מהם יעבד על בסיס מסגרות עובודה. כך הוא יביא עוד תועלות והזדמנויות לארגון".

"אני מתנגד בחריפות למשפט לפיו על ה-דו לעבד בהלימה לעסק", סיכם שנק. "חברת החשמל היא ארגון גדול

ヨシ シンク

ירון פلد

יעקב מידז'נסקי

ומורכב, אבל מאוד פשוט - הוא מייצר חשמל. ה-דו שלנו תורם לעסק בדיקן כמו כל אירוע אחר בחברה, וזה מוביל וידוע".

"مسגרות העבודה מאפשרות ל-דו לעבוד בצורה כוללת"

יעופר מידז'נסקי, מנהל יחידת טכנולוגיות מידע ב-פז, ציין כי "בשים שמו את ממשל ה-דו בחברה הבنتית שאפשר לישם את כל התהליכים על בסיס Cobit. בחרתי מסגרות תהליכי שכוללות יצירת

עליו ועל חבריו מוטלות משימות והם נמדדים עליהם, גם אצלם קיימת תחרות פנים ארגונית על משבאים והם נדרשים ליעילות". לדבריו, ח'י היום יום של התקוף הממצוע דומים למדי לאלה של כל אדם אחר: "הו קם בبوك, יש לו משימה לבצע, יעד מוגדר ומדויד, יש לו אתגר ועליו לבחון עד כמה הוא מממש אותו".

"המשאים של התקוף מוגבלים, אין לו כל היכולות שביעולם", אמר דולב. "אין דבר מזה תוקף, אחד שיש לו את כל היכולות מכאן - חובה שהתקיפה תהיה מוגבלת, וכך, בኒוגד למה חשובים, לא מדובר בארכיזם. אם נבחן לעומק את התקוף נראה שהוא מחפש מיטוב של משאים מול משימות, אין מצב שבו הוא יעשה הכלול, כי הוא רוצה להיות עייל".

הוא כינה את טכנולוגיות התקיפה בהן משתמשים האקרים "סקסיות, מדמיונות. אלא שמי שיודע לא יספר עליו וטכנולוגיות עבר דוגמת סטוקסנט, שיש ככל שאותם במקומות פתוחים עליהם - זה כבר לא רלוונטי. חנות הצעוצים של התקוף משתנה באופן תדיר, כאשר החלק המשמעותי בה הוא חשאי ולא ניתן לניבוי. או אפשר לחזות את מגמות התקיפה". הוא הוסיף כי "השיח על התקופה הוא בעיתוי, אנשים שנוטים לשוחח על כך נלחמים את המלחמה הקודמת".

דולב סיכם באומdro כי "השאיפה האולטימטיבית של התקוף היא לקודו בנקודה הנכונה. הוא רוצה לעובד באופן מڪוציא, שהמשאים שלו יהיו הטובים ביותר. لكن דרושה מולו ההגנה הטובה ביותר".

"הגנה הקיברונית צריכה להיות טורפת, מירעת, חכמה ומזרית"

"הסיבר שובר פרדיגומות שהכרנו בעולם הלחימה הקלאסית. בניגוד לעולם הפיזי, המשפט 'הגנה הטובה ביותר היא ההתקפה' לא רלוונטי בו, כי אין בו מצב של התקפה. בסיבר, הגנה הטובה ביותר היא ההגנה", כך אמר **אריך קריינר**, נשיא C.Five. לדבריו, "הגנה הקיברונית צריכה להיות אקטיבית, טורפת, מירעת, חכמה ובשלת מודרני, שיפר את המצב בארגון".

קריינר, עד לאחרונה ראש דרא"ם, הרשות לאבטחת מידע בשכ"ב, דיבר בכנס.

אריך קריינר

"ישראל היא מדינה קטנה בשוכנה קשה. בנוסף, הגבולות הווירטואליים קשים להגדרה. לכן, כל מודל הביטחון הלאומי שישראל נשבנת עליו קורס בעולם הוירטואלי. קשה להשיג בעולם הזה את ההרעה, ההתראה וההכרעה", אמר קריינר. "הסיבה לכך היא שבסיבר אין שיטה. בכלל, הוא שובר פרדיגומות: ניתן לתקן טיפול עם וירוס אבל לא ניתן לתקן ההיפך. זהו כרטיס בכיוון אחד. אפשר לתקן את העולם הקיברוני בנסיון קיברוני, אולם אי אפשר לתקן את העולם הקיברוני בנסיון קיברוני".

"היבט נוסף", לדבריו, "הוא שהחומר בשדה הקרב הקיברוני אינה בחזית הפסיכית, אלא בכל מקום. לא לחינם אמוד וויליאם לי, לשער סגן שד ההגנה האמריקני, שהיום הקיברוני הוא האיום החמור ביותר על ארצאות הבורים אפגניסטן ועיראק וחווקות, הסיביר נמצא להם בתחום הבית".

קריינר ציין כי שאלת נוספת שעה לה היא על מי מוטלת האחריות לבצע את ההגנה הטובה ביותר בסיבר שהיא, כאמור, הגנה עצמה. "לא הצבא ולא המשטרה יגנו על ארגון כלשהו מפני מתקפות סייבר", אמר. "רק הארגון יגן על עצמו ולכך, האחריות מוטלת אך ורק על מנהלי